

HERPETOLOGISCHE REIS NAAR IQUITOS, PERU

HERPETOLOGICAL TRIP TO IQUITOS, PERU

Tessa Mulder & Sjoerd Prins

Voor het eerst naar een onbekend land in Zuid-Amerika reizen om te gaan herpen, terwijl de hele wereld overhoop ligt vanwege de coronapandemie, is misschien niet het verstandigste besluit geweest. De voorbereiding en de reis zelf waren hierdoor vrij stressvol geworden, maar gelukkig waren we goed voorbereid en als je het aanbod krijgt om heel goedkoop naar Peru te gaan om midden in het Amazone-regenwoud te gaan herpen, dan ga je.

Dus gingen we, begin augustus, naar Peru, om precies te zijn naar Iquitos. Iquitos is de grootste stad ter wereld die niet via de weg bereikbaar is. Je kan er alleen komen met een vliegtuig of een boot, want het gebied is volledig omgeven door grote rivieren, zoals de Amazone zelf, en door het Amazoneregenwoud. We verbleven ongeveer 50 kilometer buiten Iquitos. Het doel was uiteraard om zoveel mogelijk herpetofauna te vinden. Vooraf hadden we goed onderzoek gedaan naar welke soorten we mogelijk zouden kunnen tegenkomen. We wisten dat de kans klein was om kaaimannen te ontmoeten, aangezien ze in deze regio bijna volledig weg zijn door het vele jagen. Verder wisten we ook dat de kans klein was op bijvoorbeeld *Bothrops bilineatus*, aangezien deze amper tot niet werd gezien in het gebied waar wij zaten. Gelukkig wisten we ook dat we wél veel kans hadden om een heleboel andere soorten wel te zien, zoals: koraalslangen, aardslangen (*Atractus* spp.), *Bothrops atrox*, *Coralus hortulana*, *Lachesis muta* en nog veel meer. Tenminste, dat dachten we.

Eenmaal aangekomen bij onze verblijfplaats, kwamen we erachter dat het droge seizoen ook écht het droge seizoen is. Het was namelijk

Tessa Mulder & Sjoerd Prins

Travelling for the first time to an unfamiliar country in South America to go herping while the whole world is being a chaos due to the corona pandemic, might not be the best idea. Because of this, the preparations for the travel were quite stressful. Luckily, we were well prepared and if you get a good offer to travel to Peru to go herping in the middle of the Amazon rainforest, you go.

So, at the beginning of August, we travelled to Iquitos in Peru. Iquitos is the largest city in the world that is only accessible via a boat or plane. This is because the city is surrounded by rivers such as the Amazon, and the Amazon rainforest. We stayed at 50 kilometres outside of Iquitos. The goal of the trip was to find as many reptiles and amphibians as we could. Prior to our journey, we researched what species we could expect to find. We knew there was only a small chance we would encounter caimans, because they are highly overhunted in that region. Another unlikely species to find was *Bothrops bilineatus*, because these are rarely seen in this area. Luckily there were many species for which we did have a high chance of finding them, for example: coral snakes, earth snakes (*Atractus* spp.), *Bothrops atrox*, *Coralus hortulana*, *Lachesis muta* and many more. Or at least we thought so.

When we arrived at the location of our stay, we discovered that the dry season is exactly that, the dry season. The rainforest was extremely dry and there were not as many animals around, especially reptiles and amphibians, as what we heard from other people's stories. On our second night, we went on our first hike in the evening. We saw scorpions, beautiful stick insects,

Figuur 1. Het Amazoneregenwoud / Figure 1. The Amazon Rain Forest. Foto/Photo Tessa Mulder.

overall kurkdroog en er waren opeens een stuk minder dieren, en dan vooral reptielen en amfibieën, dan we hadden verwacht op basis van verhalen van andere mensen. Op onze tweede avond daar, gingen we de eerste wandeling maken in het donker om te gaan zoeken. We vonden schorpioenen, mooie wandelende takken, spinnen en libellen, maar helaas niet echt veel anders en dus ook geen slangen. Wel maakten we kennis met de wespen van het regenwoud, die er in vele soorten en maten voorkomen. Erg mooi om te zien, maar wat minder leuk dat deze vrij grote wespen besloten ons een hele tijd te achtervolgen. Even stilstaan om iets op de foto te zetten was er niet echt bij, want al heel snel begon iemand weer te roepen dat de wespen er weer waren en moesten we weer maken dat we wegkwamen. Later kwamen we erachter dat deze wespen aangetrokken werden door onze hoofdlampen en dat ze, als je de hoofdlamp uitdoet, meestal weer weggaan. Dat heeft dan wel weer tot gevolg dat je in het pikkedonker in het

spiders, and dragonflies, but unfortunately no snakes. Something we did come across was wasps that occur in many sizes in the rainforest. Beautiful animals to see, but it's not a lot of fun that these big wasps decided to chase us for quite a while. Taking a few minutes to stand still to take a few pictures was not possible, because soon someone started to yell that the wasps were back again, and we had to get out of there in a hurry. After a few days, we learned that these wasps were attracted to our headlamps and that if you turn them off, the wasps would usually leave. However, this did result in standing in the rainforest in pitch dark which left you unable to walk any further.

The first consecutive days we searched for many hours and luckily, we did find some nice amphibian species and lizards, such as *Draconia guianensis* and *Ranitomeya reticulata*. Eventually, not a single raindrop fell in the first week, which resulted in us finding almost noth-

Figuur/Figure 2. *Dracaena guianensis* in situ. Foto/Photo Tessa Mulder.

Figuur/Figure 3. *Ranitomeya reticulata* in situ. Foto/Photo Tessa Mulder.

Figuur/Figure 4. *Helicops angulatus* in situ. Foto/Photo Tessa Mulder.

Figuur/Figure 5. *Helicops angulatus* in situ. Foto/Photo Tessa Mulder.

regenwoud staat, waardoor je geen stap meer vooruit kunt.

We hebben de eerste dagen gezocht en gezocht en gelukkig wel wat leuke amfibiesoorten en hagedissen gevonden, zoals *Dracaena guianensis* en *Ranitomeya reticulata*. Uiteindelijk is er de eerste week geen druppel regen gevallen, waardoor we bijna niks gevonden hebben. Dus was al vrij snel de conclusie: laten we wachten op regen, want die moet na deze hitte, elke dag tussen de 30 en 40 graden, nu toch wel een keer komen. In de tussentijd hebben we een bezoek gebracht aan Iquitos en deze dag begon de lucht al te betrekken, eindelijk regen!

Het regende zoals het in een regenwoud behoort te regenen, lang en heftig. Ik denk dat we nog nooit zo blij zijn geweest met regen. We plukten er onmiddellijk de vruchten van: eindelijk vonden we onze eerste slang, *Helicops angulatus*. Een opisthoglyfe slang die voornamelijk rondom en in het water leeft. Een hele leuke, eerste vondst. Helaas bleef het hierbij voor de twee dagen die volgden en eerlijk gezegd waren we behoorlijk teleurgesteld. We moesten daarom wat anders verzinnen.

Het idee was om te proberen dieper de jungle in te gaan en we hoorden dat er een zandpad was, dat een aantal kilometer de jungle in voerde. Met een auto of tuk-tuk zouden we dan deze weg afrijden en dan aan het einde te voet de jungle in. Gelukkig hebben we wel eerst dit idee besproken met een lokaal iemand. Deze raadde ons al snel af om daar te gaan lopen. Het bleek dat de lokale bevolking deze weg gebruikte om te jagen met vallen, onder andere met shot-gun-vallen. Toevallig was de avond ervoor nog een man in zijn been geschoten, dus het idee om daar te gaan wandelen ging al snel van tafel. Gelukkig had hij een beter idee: hij zou wel meegaan om met ons slangen te zoeken. Die avond gingen we met vijf man een stuk dieper de jungle in. Na ongeveer twee uur in hoog tempo door de jungle lopen en over veel boomstammen over water geklommen te hebben, hadden we enkel nog drie soorten kikkers gezien en verder niks. Omdat wij ons niet

ing. So we decided it was best to wait for the rain, because after the heat of every day between 30 and 40 degrees Celsius, it should rain soon. During this time, we also visited Iquitos for a day and during this day we could already see the sky change, finally rain!

It rained as it is supposed to rain in a rainforest, long and hard. I believe we have never been so happy with rain as on that day and it immediately worked to our advantage: we finally found our first snake, *Helicops angulatus*. An opisthoglyphous snake that is mostly found in and around water. An awesome first find. Unfortunately, this was the only snake we found for the next two days, so we were pretty disappointed. We had to come up with a different plan.

We thought it might be a good idea to see if we could go deeper into the rainforest and we heard that there was a dirt road that lead a few kilometres inside the rainforest. With a car or tuk-tuk, we could drive down the end of the road and continue on foot from there. Luckily, we did discuss this plan with some local people. They told us not to walk around that road, because the local people used it for hunting, amongst others with shotgun traps. The night before, a local guy was even shot in the leg when he was walking around there, so the idea to go there for a walk was soon discarded. The local guys did offer to go with us, because they knew a better path and they would search some snakes for us. When it was dark, our party of five took a tuk-tuk to the beginning of the path and started walking deep into the jungle. After a few hours of walking at high pace and climbing over fallen trees to cross water numerous times, we had not found anything except three species of frog and we were not feeling well at all. Also keeping in mind that we had to walk all the way back. So we decided to go back in the direction of the road. The local guys suggested we should take a different, bigger and easier-to-walk path to walk back. After a while of walking back and not expecting to find any snakes, Sjoerd, who was walking as the last

Figuur/Figure 6. *Lachesis muta* in situ. Foto/Photo Tessa Mulder.

helemaal lekker voelden en we ook weer terug naar de weg moesten lopen, besloten we om terug te gaan, teleurgesteld, dat wel. We namen een ander pad terug, een breder en makkelijker te belopen pad. Na een tijd gelopen te hebben, toen we niet meer verwachtten dat we nog een slang zouden tegenkomen, riep Sjoerd, die achteraan liep, ineens 'BUSHMASTER!'. De anderen dachten nog: die ligt vast ergens in de bosjes, want wij zijn daar net langs gelopen, maar toen we ons omdraaiden, schrokken we alle vier enorm. Zowat midden op het pad lag een prachtige, volwassen Zuid-Amerikaanse bosmeester (*Lachesis muta*), precies op de plek waar wij op 50 centimeter langs waren gelopen. Gelukkig voor ons besloot de slang om te blijven liggen voor wat foto's. Tijdens de weg terug hebben we het constant gehad over

person in line, suddenly shouted 'BUSHMASTER!'. The others then still thought there was a bushmaster somewhere lying in the bush, because we had not seen it, but when we turned around, we were shocked. This huge South American bushmaster (*Lachesis muta*) was just lying in the middle of the path that the four of us just walked on, within 50 centimetres of this snake. This beautiful adult South American bushmaster decided to stay in this spot for us to take some pictures of it. On our way back to the road we repeatedly discussed how lucky we were to not only see this species in the wild, but also that no one got bitten. It is bizarre how blind you can be at that moment for the thing you are searching for. Luckily no one got hurt and we had an amazing experience!

Figuur/Figure 7. *Dipsas catesbyi* in situ. Foto/Photo Tessa Mulder.

hoeveel geluk we hadden. Niet alleen dat we deze soort nu in het wild hebben gezien, maar ook dat niemand gebeten is. Het is bizar hoe blind je kan zijn op dat moment voor hetgeen je zoekt. Gelukkig is dit goed afgelopen en hebben we er een mooie ervaring bij!

We hadden nog een paar dagen voordat we weer naar huis gingen, dus gingen we nog een paar keer op pad. Op één van de laatste avonden gingen we een rondje wandelen over het terrein waar we verbleven. Dit keer was er ook een vrijwilliger bij. Na een tijdje gelopen te hebben hoorden we de vrijwilliger ineens heel rustig en zachtjes “slang” zeggen. Eerlijk gezegd namen we dit niet heel serieus, want als één van ons een slang zou zien, dan zouden we wel heel hard schreeuwen dat iemand een

We still had a few days left before heading home again, so we went on a few more hikes. On one of our last evenings, we went for a walk on the terrain that we were staying at. This time one of the volunteers also joined us. After a while, we suddenly heard the volunteer very softly saying “snake”. Honestly, the first seconds we did not take him seriously, because if one of us would spot a snake we would definitely shout as loud as we could. He just stayed very calm repeatedly saying ‘snake’ and pointing with his flashlight to an area a little bit higher than from where we stood. He was right there in the grass, this tiny snake was just calmly crawling there. We recognized the species immediately, it was *Dipsas catesbyi*. A cute, snail-eating species and awesome to find this species in the wild.

slang had gevonden. Hij bleef maar heel rustig 'slang' zeggen en met zijn zaklamp in een bepaalde richting schijnen, en inderdaad, op wat verhoogde grond in het gras kroop een heel kleine slang. We herkenden de soort meteen; het was *Dipsas catesbyi*. Een leuke, slakketende soort en erg gaaf om die in het wild te zien.

De laatste dagen hebben we gespendeerd aan het bezoeken van de Amazonerivier en aan het voorbereiden van onze terugreis tijdens de coronapandemie. We hebben uiteindelijk in totaal drie soorten slangen gevonden. Best teleurstellend voor het Amazoneregenwoud, maar dankzij de Zuid-Amerikaanse bosmeester was het de reis meer dan waard. Uiteindelijk hebben we toch een mooi lijstje van dertien soorten reptielen en zestien soorten amfibieën gezien. Al met al een geslaagde en gave trip. Nu nog een keer terug tijdens het regenseizoen.

We spent the final days visiting the Amazon River and preparing for our travel back home during the corona pandemic. We found a total of three snake species during this trip. Quite disappointing for the Amazon rainforest, but thanks to the South American bushmaster the whole trip was more than worth it. Despite going in the dry season, we did manage to find a total of thirteen reptile species and sixteen amphibian species. So after all, the trip was really nice and totally worth it. Although next time we will make sure we go back during the rainy season.

Translation into English by the authors.